

Rummet, vagnen

När filosofen Hannah Arendt skriver om den skapande och tillverkande människan tänker hon också på det rum där människor kan interagera med sina förmågor till tal och handling. Genom människors handlande och tal uppstår ett rum Mellan människor, som inte är bundet till hembygdens jord utan kan upprättas överallt, skriver hon. Detta mellanrum benämner hon framträdelserummet, i vidaste mening ett rum som uppstår där människor uttryckligen framträder inför varandra. Framträdelserummet föreligger potentiellt i varje ansamling av människor. Men till skillnad från andra skapade och avgränsade rum är det inte beständigt utan försvinner när de processer de givit upphov till avstannar.

Den relationella estetiken och konsten, som vi mött sedan 1990-talet, återupptar begreppet Mellanrum. Samtidigt och på olika kontinenter utvecklar sig en användarvänlig konstform som gör mellanmänniskliga relationer och samvaro till sitt ämne och ärende. En inbjudande konst som gynnar deltagande och möten mellan människor. Det gemyt som därvid kan utvecklas utesluter ingalunda ett kritiskt förhållningssätt och individers frigörelse. Konstkritikern Nicholas Bourriaud beskriver en konst som ansluter sig till befintliga sociala nätverk snarare än hämtar inspiration från dem. En konst som inte verkar med omstörtande och oundviklig kraft men som, där den uppstår, skapar förutsättningar för möten och utbyte. Kan en mobil skogsarbetarvagn erbjuda ett sådant rum mellan människor, rent av vara ett framträdelserum? Ja utan tvekan, påstår jag. Varhelst en sådan vagn står uppställd i skoglig terräng är den ett tecken för mänsklig närvaro, möjligheter till kontakt, kanske också till samtal och välgjort kokkaffe. Den gröna rastkojan för skogsarbetare utvidgar det sociala rummet långt utanför tätorternas centra, ett fenomen som också uppstår under jakt- och bärsäsongerna i omgivande trakter. Projektet Möta Nöta Stöta / Råka Ömsa Speja har förflyttat en skogsarbetarkoja mellan olika samhällen, i eller nära Västerbottens fjällkedja, och för en tid ställt upp den centralt i Storuman, Sorsele, Ammarnäs och Tärnaby. Den inledande listan av verb har under projektets gång förlängts med virka, stoppa, baka, bära, vandra, sömma, odla, samla, spela, leta, gräva, smycka och bryta arm. Ord för människors verksamhet och handlande. Liksom i skulptören Richard Serras lista från 1967–68 anknyter verben till material, platser och processer. Projektet med den gröna vagnen har tagit fasta på bildkonstens sammanbindande karaktär. Vagnen har under sin färd genom glest bebodda trakter ändå gett upphov till ansamlingar av människor. Estetisk form definieras hos Bourriaud som ett bestående möte. Element som annars skulle vara åtskilda hålls samman. Det som varit isär hålls ihop. Detta gäller inte bara fysisk materia utan också människor och den sociala väven.

Margareta Klingberg, Junsele 19 september 2018

Referenser

Hannah Arendt, Människans villkor, Vita activa, Daidalos 1998

Nicolas Bourriaud, Relational Aesthetics, Les presses du réel, 2002

Richard Serra, Verblist, Avalanche, 1971

Margareta Klingberg är bildkonstnär, bor och arbetar i Stockholm och Junsele, Västernorrland. Skriver konstkritik i bl a nättidningen

www.volym.info